

indankes for Menigheden, og hvis Menighedsraadet valgte Medlemmer finde dette, da forelægges Sagen for et Menighedsmøde. For saa vidt Menighedsrådet da vedtager, at Præsten bør fjernes fra sit Embede, skal Menighedsraadet lade udskrive Valg i Overensstemmelse med de Regler, der gælde for Udskrivning af Valg, naar Præstembeder skulle besættes. De saaledes af Menigheden valgte Medlemmer og Menighedsraadet stemme da hver for sig om, hvorvidt Præsten skal søges fjernet fra sit Embede, og hvis begge Forsamlinger hver for sig med Flertal vedtage dette, indsendes Sagen til Ministeriet, der da har at træffe Afgørelse i Sagen. Naar det kun er et almindeligt Flertal, der ønsker Præsten fjernet, staar Ministeren frit og kan afskedige Præsten eller give Præsten en Advarsel, men i det Tilfælde, at Ønsket om Præstens Fjernelse er vedtaget med $\frac{3}{4}$ Stemmers Flertal, maa man gaa ud fra, at der er en saa stærk Misstemning mod Præsten, at det er naturligt, at Menigheden faar sit Ønske opfyldt, og da skal Præsten afskediges. Den saaledes afskedigede Præst mene vi bør have Pension efter Pensionsloven. Endvidere foreslaa vi indsat en Bestemmelse om, at Klager af denne Art kunne ikke fremsættes før 4 Aar efter Præstens Beskikkelse i Embedet. Naar denne Bestemmelse er indsat, er det af Hensyn til, at der muligvis kunde være en Del af den ved Præstens Ansættelse overvundne Part af Menigheden, som straks var misfornøjet med denne, men dette burde ikke foranledige, at Præsten skal forflyttes, men der bør gives Præsten en Frist. Naar der imidlertid, som her i Forslaget, er givet ham en Frist af 4 Aar at arbejde i i Menigheden, og han i denne Tid ikke har formaaet at samle Menigheden om sig, men maaske tværtimod har vakt stærk Misstemning mod sig, saa mener jeg, at Menigheden bør kunne have Krav paa at faa en saadan Præst fjernet. Jeg mener med disse Bestemmelser at have givet Præsterne en Sikkerhed for, at ikke en øjeblikkelig Misstemning, ikke nogen ganske overfladisk Sladder kan føre til deres Afskedigelse, men at der virkelig skal foreligge noget dybt, noget betydningsfuldt. Men ligesom jeg saaledes mener at have givet Præsterne, hvad deres er, saaledes bør der ogsaa gives Menigheden, hvad der tilkommer den, og det er, at den kan faa Præsten fjernet, naar han ikke kan samarbejde med Menigheden. Jeg anbefaler altsaa disse Ændringsforslag til Vedtagelse.

Med Hensyn til de andre Ændrings-

forslag, der ere stillede til det foreliggende Lovforslag, kan jeg for min Part tiltræde dem, der ere foreslaede af Mindretallet under Nr. 6. De Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallet under Nr. 3, anser jeg alle som meget forringende for Lovforslaget; deres Vedtagelse vilde give det en Skikkelse, som vilde gøre det umuligt for os overhovedet at gaa med til en Lovgivning af den Karakter. Vi ville derfor stemme imod samtlige disse Ændringsforslag, og det samme gælder de af det store Mindretal under Nr. 1 stillede Forslag om Indførelse af en Kirkeforfatning. Heller ikke disse Ændringsforslag kunne vi stemme for, men ville anbefale at stemme imod dem.

Johansen: Det ærede Mindretal under Nr. 1 har i Betænkningen og ogsaa i Dag meget stærkt understreget, at naar Rigsdagen gik med til at nedsætte det kirkelige Udvalg, var den ogsaa forpligtet til at tage Hensyn til det Arbejde, som var gjort dér. Nu maa naturligvis det kirkelige Udvalg dele Skæbne med andre Kommissioner og Udvalg. Det kommer jo an paa, hvorvidt Rigsdagen finder Anledning til at tage de Lovforslag op til Behandling, som komme fra et saadant Udvalg. Rigsdagen maa være sig for at lave sig en Overrigsdag, hverken paa det ene eller paa det andet Omraade. Man erkender, at det Arbejde, der blev gjort i det kirkelige Udvalg, er af den Betydning, at efterhaanden som der bliver Trang til at gennemføre kirkelige Love, kan man vende tilbage til dette og øse Oplysninger deraf. Jeg beklager, at det ærede Mindretal ikke er i Stand til at indse, at Tiden ikke er inde til en Kirkeforfatning. Jeg har jo udtalt mig udførligt om det tidligere og skal ikke komme nærmere ind paa det i Dag; men det maa være alle klart, at en saadan Samling af kirkelige Love, som det ærede Mindretal foreslaar, vil ikke være i Stand til at gaa igennem dette Ting. Hvorfor ikke det? Spørges der da Gang efter Gang. Nej, simpelthen fordi Rigsdagsmændene have gjort den Erfaring paa deres Vælgermøder, at det, Vælgerbefolkningen forlanger, er at faa et Menighedsraad indført igen, men der er udtalt stærk Ængstelse for i Øjeblikket at faa en Forsamling, der ved Flertalsafstemninger skal træffe Afgørelser om, hvad der er Befolkningen helligt og dyrebart. Det er Grunde, der veje ganske betydeligt, og derfor kan man sige sig selv, at for Øjeblikket vil en saadan Forfatning ikke kunne føres igennem. Mindretallet udtaler, at de ikke kunne tænke sig en Menig-